

IN DIT NUMMER:**Bijdrage van o.a.:***Johan Paantjens**Frank Rockx**Jan Paantjens**Cees Rommens**Ad van Tetering**Anthony Crowbars**Kees Groen**Piet Rossou***Interessante info**

- Algemene Beschouwingen
- Twijfelaar
- Ledenwerving
- WWW
- Familiedag CDA

Redactie Nieuwsbrief**Kees Groen**

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

Henk Grimbergen

Tel: 0165-317437

Jan Arts

Tel: 0165-320690

E-mail: Marja.koevoets@

stampersgat.com

VAN DE VOORZITTER

Beste CDA leden,

Op 19 november j.l. was de najaars algemene ledenvergadering in het Kompas te Hoeven. Met name stond het traject naar de gemeenteraadsverkiezingen van maart 2010 op de agenda. Over 15 maanden zijn deze weer achter de rug. In de vergadering werden 3 sporen besproken die reeds nu aan de orde moeten zijn. 1^e verkiezingsprogramma, 2^e ledenwerfactie en 3^e campagne voeren. Verkiezingsprogramma: er zijn 2 schrijfgroepen geformeerd waarin o.a. leden zitting hebben. Er zijn thema's besproken en we zijn hiermee aan de slag gegaan. Ledenwerfactie: er is verslag gedaan van de stand van zaken van de ledenwerfactie van dit najaar. Er zijn door leden 77 namen genoemd van mensen die sympathiek staan tegenover het CDA. Hiervan is een inventarisatie gemaakt en mensen zullen telefonisch dan wel persoonlijk worden benaderd door o.a. het lid dat de naam heeft doorgegeven. Ervaring bij andere afdelingen leert dat deze methode altijd resultaat heeft. U wordt op de hoogte gehouden. Campagne: hoewel campagne voeren een continue activiteit is, is er een campagne team samengesteld. Voor de komende Europese verkiezingen (in 2009), de gemeenteraadsverkiezingen (in 2010) en de Tweede Kamerverkiezingen (in 2011) is extra menskracht nodig om dit goed te sturen.

Verder deed onze wethouder Jan Paantjens verslag van de begrotingsbehandeling 2009 in de gemeenteraad van november j.l.. Frank Rockx deed namens de fractie verslag van enkele actuele zaken. Er was een levendige discussie over diverse zaken.

Het 2^e gecombineerde overleg van dit jaar tussen CDA bestuur en CDA fractie was op 25 november j.l. Dit overleg

wordt positief ervaren. Gesproken is o.m. over ledenwerving en over de aanloop naar de verkiezingen 2010, zoals ook hierboven vermeld. Verder kwamen er zowel inhoudelijke als organisatorische zaken aan de orde die de fractie(aangelegenheden) betreffen.

We kunnen met zijn allen terugkijken op een goed jaar voor het CDA Halderberge waarin we het bezoek op de steunfractie hebben zien toenemen en waarin onze nieuwsbrief steeds groeide in populariteit. Dit is alleen te realiseren door de inzet van actieve leden.

Het belangrijkste bestuurlijke speerpunt in 2009 is het werk voor de gemeenteraadsverkiezingen 2010, zoals schrijven van een breed gedragen verkiezingsprogramma, continu campagne voeren, leden werven en het vaststellen van de kieslijst en het voortraject hier toe.

Graag wil ik u nog melden dat de CDA nieuwjaarsreceptie gehouden zal worden op vrijdag 2 januari 2009 a.s. aanvang 20.00 uur in de Pilaar te Oudenbosch (ingang tegenover Fideï et Arti). Ook treft u een uitnodiging hiervoor aan in deze nieuwsbrief.

Ik wens u veel leesplezier toe en tot ziens op de steunfractie bijeenkomsten. Verder wil ik u en uw familie prettige feestdagen en een goed en gezond 2009 toewensen en hopelijk tot ziens op de nieuwjaarsreceptie.

Johan Paantjens

Algemene Beschouwingen 2009

Op 6 november was het weer zover: de jaarlijkse Algemene Beschouwingen, waarbij iedere partij (het zijn er inmiddels wel 9!) zijn wensen en gedachten te berde mag brengen gedurende maximaal 15 minuten. Wel voor de laatste keer in deze vorm, want vanaf 2009 gaan we de AB naar de lente (mei) verplaatsen. Dat is een goede zaak, want bij de voorjaarsnota passen de AB beter. In die nota staan immers als vanouds de voornemens, die de gemeentelijke organisatie heeft. Daar passen de politieke ideeën prima bij. Zo vormen zij een samenhangend geheel. Een bijkomend voordeel is ook nog, dat de raad af is van de ellenlange bijeenkomsten, die om 16 uur beginnen en duren tot vaak dichtbij middernacht met alle moties en amendementen.

Terug naar de begrotingsvergadering. Vele gedachtespels werden verwoord en ook de CDA-fractie blies haar partijtje mee. Onze hoofdboodschap was (het gebrek aan) de kaderstellende rol, die wij als raad hebben. De huidige gemeenteraad neemt daar momenteel onvoldoende haar verantwoordelijkheid in. Het komt er kortweg gezegd op neer, dat de raad vooraan in het politieke proces haar wensen en ideeën kenbaar moet maken, waaraan vervolgens het hele proces wordt "opgehangen". Zo kom je tot goede, uitgekristalliseerde uitgangspunten op grond waarvan later de voorstellen en uiteindelijke besluiten gebaseerd worden.

Daarnaast hebben wij gepleit voor een buurtbemiddelaar, die als tussenpersoon kan gaan fungeren in kleine buurtconflicten, die nu nogal eens onnodig escaleren. Ook vroegen wij aandacht voor een veilige fietsroute met ondertunneling nabij de Pagnevaartweg voor de schoolgaande kinderen door het centrum van Oudenbosch. Al jarenlang is deze route levensgevaarlijk en schreeuwt om een spoedige oplossing.

Ook hield de fractie een pleidooi voor een subsidiescan. In het recente verleden heeft de CDA-fractie al

aangegeven, dat we allerm minst overtuigd zijn van het feit, dat de landelijke en Europese subsidiemogelijkheden binnen de gemeentelijke organisatie voldoende benut worden. Eerst dachten we, dat een subsidiecoördinator wellicht uitkomst zou kunnen bieden, maar het leek ons effectiever om eerst een snel onderzoek te doen, waar precies de knelpunten op dat vlak zitten. Zo'n scan kan alsnog aangeven, dat een coördinator het best die taak op zich zou kunnen nemen, maar dat moet dat onderzoek dan maar uitwijzen.

In de steunfractie werd het idee al gesteund om de mensen met de kleinste beurs een extraatje aan het einde van het jaar te geven. Aanvankelijk wilden we 50 euro extra uittrekken voor de mensen in de bijstand, maar tijdens de vergadering gaven meerdere partijen aan, dat er meer burgers voor in aanmerking moesten komen. Zodoende werd ons voorstel aangenomen met de aanpassing, dat de groep werd uitgebreid tot alle minima.

Al onze voorstellen werden aangenomen, zodat we voor onszelf een redelijk tevreden gevoel hadden. Ronduit bedroevend was de wijze waarop de raadsvergadering verliep. De beantwoording door enkele collegeleden liet veel te wensen over en bij meerdere fracties kwamen alle leden aan het woord, zodat de vergadering langdradig werd. Voeg daarbij nog de verwarrende stemming over liefst 25 moties en amendementen en het chaotische plaatje is rond. Ik troost me met de gedachte dat dit nooit meer zal voorkomen, omdat de opzet, zoals ik in het begin van deze bijdrage heb geschetst, definitief verandert.

Rest mij nog u namens Kees, Ad, Astrid en ondergetekende hele fijne feestdagen en een feestelijke jaarwisseling toe te wensen. Het nieuwe jaar 2009 zal politiek bruisen, dat kan ik u verzekeren. Immers, het is dan zo maart 2010—gemeenteraadsverkiezingen!

Frank Rockx

VAN DE REDACTIE

Beste lezer,

Het wordt bijna traditie binnen de redactie van de Nieuwsbrief dat we met een luxeprobleem zitten bij de Kerst-editie. Veel van onze leden hebben de afgelopen weken de pen of het toetsenbord ter hand genomen om hun gedachten en wederwaardigheden op papier te zetten. Er was zelfs zoveel copij dat ikzelf me kon beperken tot dit stukje van de redactie, hoewel er vandaag naar aanleiding van de publicatie rond G. Huijpen volop gelegenheid was om eens flink in de pen klimmen om het onderwerp integriteit uit te diepen.

Behalve bijdragen van onze wethouder en raadsleden zijn er een flink aantal lezenswaardige bijdragen van vaste bezoekers van de steunfractie, zoals Piet Rossou, Peter van Boxel, Wim Bastiaansen en Antoon Koevoets.

Vanuit de achterban is Wim Kok in detail beschreven door onze reporter Crowbars.

Leest u vooral ook de bijdragen over de website en de ledenwerving.

Al met al hebben we zo voor de kerst weer een interessante nieuwsbrief voor u kunnen samenstellen.

De redactie wenst u heel veel leesplezier en zoals altijd geldt: reageer als u ergens gedachten over hebt. Voor de volgende Nieuwsbrief wil ik u aansporen uw bijdrage op papier te zetten en voor 18 maart 2009 in te dienen (liefst via e-mail bij

Marja.Koevoets@stampersgat.com)

Kees Groen

06 53 64 82 30 of via

kees.groen@kinesis-pharma.com

“DUALISME ONDER DE LOEP”

In Brabant magazine nr 5 van 2008 neemt de Commissaris der Koningin (CdK) het dualisme als onderwerp voor haar bijdrage. Wat is dualisme? In grote lijnen regelt het dualisme de taakverdeling tussen bestuur en volksvertegenwoordigers. Kern is dat het bestuur er is om te besturen en dat de volksvertegenwoordigers het bestuur controleert. Deze taken zijn dus gescheiden. Achterliggend doel van het dualisme is de politiek opener te maken, transparanter, en daarmee aantrekkelijker.

Op gemeentelijk niveau betekent dit dat RAADSLEDEN het college van burgemeester en wethouders kaders aanreikt voor beleid. Deze kaders moeten zoveel mogelijk gebaseerd zijn op wat onder de burgers leeft. Dus contact tussen raadsleden en burgers.

De CdK constateert tijdens haar werkbezoeken dat veel gemeenten worstelen met het dualisme en zoeken naar de juiste aanpak en verhoudingen. Tevens blijkt dat raadsleden nauwelijks toekomen aan het raadplegen van burgers en aan het vormgeven van hun KADERSTELLEDE taak.

De CdK constateert dat ondanks bijeenkomsten om ervaringen uit te wisselen en van elkaar te leren het moeilijk blijft om het dualisme vorm te geven. Zij

constateert dat dit jammer is om met name waar het gaat om het betrekken van burgers en het aantrekkelijker maken van de politiek kansen worden gemist.

Alles overziend heeft zij het idee dat er een eigen vorm van dualisme is ontstaan: het samenwerkingsdualisme. Al worstelend met het dualisme wordt sterk ingezet op samenwerking en dat men soepel en pragmatisch omgaat met de regels voor scheiding van rollen die het dualisme stelt.

Zij constateert dat de Provinciale Staten ook gezocht heeft naar een juiste vormgeving. Inmiddels komen de doelstellingen van het dualisme goed uit de verf. De Staten treedt steeds vaker KADERSTELLEDE op. Dit heeft tot gevolg dat de provinciale politiek aantrekkelijker is geworden met als gevolg dat de publieke tribune steeds vol zit.

Mogelijk geeft het voorbeeld van de provincie de Gemeenteraad van Halderberge het inzicht en de inspiratie om het dualisme in Halderberge meer tot zijn recht te laten komen.

Piet Rossou

De Achterban Wim Kok, een sociaal en bewogen mens

Wim Kok, een Rotterdammer die met zijn vrouw Jeannet, zijn draai perfect gevonden heeft in het dorp met de basiliek, Oudenbosch. Zelf omschreef Wim het als volgt: hij vond er werk, vriendschap, rust en geluk. Het bevalt hem uitstekend hier in Oudenbosch.

Enige tijd geleden zat ik thuis, in Stampersgat, aan mijn bewogen politieke memoires te werken. Hierbij stuitte ik op het verkiezingsprogramma van het CDA uit het jaar 1999. Eén van de speerpunten die daar toen in opgenomen werd, was het verzoek van een zeer sociaal en bevlogen mens Wim Kok. Toen kwam ik op het idee.....

Frank Rockx gaf onbedoeld de aanzet om bij onze eigen, enige echte Wim Kok, om een interview te vragen. Het resultaat kunt u hieronder lezen.

Het is een warm verhaal geworden, met gevoel van een aimabel mens.

Wim Kok had zijn *Eitje* gelegd, zoals zijn geliefde en gevleugelde uitdrukking is. De seniorenadviesraad! Wim is een man van niet te veel kakelen, maar eieren leggen, en dat is geen grap. Het zou ruim 10 jaar duren voordat de hartewens van Wim uitgebreed zou zijn.

De grote familie Kok woonde in Rotterdam. Wim werd geboren ruim voor de 2de Wereldoorlog in 1936 en was het vierde brakske uit een gezin van 10 kinderen. Dit was met één eitje volgens mij niet goed te maken?

Het gezin bestond buiten pa en ma Kok en natuurlijk Wim, uit nog drie broers en zes zussen. De familie Kok woonde aan de "oude" Kruiskade in Rotterdam-West. Niet te vergelijken met de huidige Kruiskade, dat is een

totaal andere woongemeenschap dan toen, aldus Wim. Dit wilde hij nadrukkelijk gezegd hebben.

Het gezin Kok werd streng katholiek opgevoed en Wim en zijn broers gingen bij de broeders op school. Zijn 6 zussen bij de nonnen natuurlijk, want jongens en

meisjes werden toen nog streng gescheiden, zelfs of misschien wel juist op school. Dit alles lag op minder dan twee minuten loopafstand van de woning van de familie Kok.

De St. Jozef parochie aan de Kruiskade in Rotterdam, was de parochie waar de familie Kok kerkte. Moeder Kok was een hardwerkende maar opgeruimde vrouw, die het niet uitmaakte of er nu 10, 12 of 14 borden op tafel stonden; iedereen was welkom.

Pa daarentegen, was een strenge opvoeder. Maar dat moest ook wel, aldus Wim, met een gezin wat bestond uit 10 Rotterdamse koters. Wilde je deze jonge springlevende "bende" de juiste richting opsturen, dan was dat in die tijd zeker geen makkie.

Daarbij was de nummer vier van het gezin een echte belhamel, dus tucht was in zijn geval zeker op zijn plaats! Zijn vader was bestuurlijk een zeer actieve man, op veel gebieden. Zo was hij o.a. voorzitter van het kerkbestuur van de St. Jozef parochie, de eigen parochie zeg maar, voorzitter van de vakorganisatie van St. Eloy, de beschermheilige van alle edelsmeden en de Katholieke Arbeiders Jeugd (KAJ).

Daarbuiten vervulde vader nog vele, vele andere bestuursfuncties waarbij hij bij de lokale middenstand als een soort "bedelaar", of liever gezegd de voorloper van "De Voedselbank" lang voordat dit begrip bestaansrecht kreeg, al levensmiddelen aan het losweken was voor de armen in zijn parochie. Je kunt mijn vader gerust een maatschappelijk zeer bevlogen en actieve man noemen aldus Wim, ik heb deze trekjes duidelijk van hem meegekregen, ik denk dat dit in mijn genen zit.

Als je geboren bent in 1936, zoals Wim, dan heb je helaas ook de oorlog meegemaakt. Dit was voor iedereen een dramatische ervaring. Opvallend voor mij, als kind van na de oorlog, is dat Wim niet zo zeer de oorlog als meest dramatisch heeft ervaren, maar en vooral de Hongerwinter. Deze Hongerwinter heeft diepe indruk op hem gemaakt. Wim zijn vader ging met een oude Engelse, krakkemikkige kinderwagen de boer op om aardappelen en groente te kopen. Uren rijden met deze kinderwagen om te trachten voor ons grote gezin, letterlijk en figuurlijk wat brood op de plank te krijgen. Het was wat. Goeiendag zeg wat een tijd! Geld was er niet, maar dit alles werd betaald met waardevolle familiestukken. Alles wat geld waard was werd geruild tegen voedsel.

Het einde van de oorlog maakte Wim en zijn broer mee vanuit Lemmer. Daar waren ze vanuit de parochie naar toe "gerepatrierd". Een lange reis met de boot vergezeld van een aantal zusters en verpleegsters gingen Wim en zijn broer via Amsterdam naar Lemmer. Tijdens deze reis was Wim getuige van verschillende felle luchtgevechten tussen de Duitsers en de geallieerden. Dit alles speelde zich af in de buurt van de Afsluitdijk, was een adembenemende deze ervaring. In Lemmer aangekomen, werd de reis voortgezet, weer met een boot(je) naar Sloten, waar de gebroeders Kok de bevrijding hebben afgewacht. Het was ongelofelijk aldus Wim. In Sloten ons nieuw verblijf, kon je gewoon alles eten wat je wilde. Gewoon een eitje als ontbijt! Na de bevrijding zijn de jongens van 9 en 11 jaar oud opgehaald door hun vader die buiten de BB, Burger Bescherming, ook nog actief was in het verzet. Deze keer werd er niet per boot gereisd, maar de thuisreis richting Rotterdam ging per trein. Thuis in Rotterdam was het ondanks de puinhopen en vooral de stank van de oorlog, drie dagen lang een groot feest. De bevrijdingsfeesten in onze stad hebben we ondanks alle ellende uitbundig gevierd, we hadden niks, maar wel veel lol. Was een ongelooflijke ervaring, de oorlog. Ik was eigenlijk nog maar een broekje, maar alles staat me nog helder voor de geest en heeft een diepe indruk op mijn gemaakt.

Wim ging op zijn zevende naar de welpen en daarna naar de grote welpen, de verkenners. Ook voetbalde Wim in zijn jeugdijaren bij St. Leonidas en de KAJ, uiteraard allemaal in zijn Rotterdam.

Na de lagere school ging Wim verder leren aan de LTS. De richting die hij koos paste wonderwel bij de wereldhaven Rotterdam, de metaal. Hij volgde daar zijn vakopleiding metaalbewerking en wilde vanzelfsprekend verder in dit vak.

Als jong broekje ging hij op jeugdige leeftijd werken in een Rotterdamse machinefabriek, uiteraard

eerst als jongste bediende. Dat was zeer gebruikelijk in die tijd.

Dit hield o.a. in: vloeren aanvegen, machines schoonmaken en nog enkele van dit soort vervelende klusjes. Het was niet echt een bruisend bestaan. Maar na een poosje promoveerde hij naar de "revolverbak" waar hij bouten en moeren moest aandraaien en controleren.

Maar de jonge Kok kon hier zijn "eitje" niet kwijt, hij wilde meer en nam uiteindelijk zelf ontslag. Wim vond nieuw werk, en ging aan de slag bij de firma Pelger.

Zijn eerst zelf verdiende weekloon bedroeg F 15,- waarvan F 12,50 voor zijn moeder en Wim kreeg toen, in 1952 reeds, F 2,50 traktement. Dat was best veel voor die tijd, daar kon je toen heel wat meedoen. Hij kocht hier o.a. een pakje sigaretten voor van het merk Flag, maar moest daar wel de gehele week meedoen!

In 1955, op 19-jarige leeftijd, ging Wim naar Doorn voor een mariniers opleiding. Wim zijn grote wens was uitgezonden te worden als marinier naar Nieuw-Guinea. Het was na W.O. II en nog steeds erg onrustig in onze overzeese gebiedsdelen. Wim wilde, als een soort Kruisridder van de 20ste eeuw, de belangen van Nederland helpen verdedigen.

Na de schriftelijke toestemming van zijn beide ouders, zijn moeder had het hier erg moeilijk mee, wenste Wim graag naar Obano in het Wisselmerengebied af te reizen, om daar de orde te helpen herstellen of te handhaven.

Drie weken voor zijn vertrek kwam er een abrupt einde aan zijn jongensdroom. Tijdens een realistische schietoefening raakte Wim zodanig aan zijn rechter trommelvlies gewond dat de uitzending, en zijn hiermee gepaard gaande vurige wens, geen doorgang meer mocht vinden. Dit was gewoon domme pech, en een enorme teleurstelling voor onze Wim, maar een Godsgeschenk voor zijn moeder!

Na een geslaagde ooperatie aan zijn trommelvlies in het militair hospitaal Oog in Al in Utrecht, werd het "gat" in zijn oor gedicht en waren de gehoorproblemen volledig opgelost.

Helaas, zijn uitzending naar Nieuw-Guinea was definitief voorbij. Onze dienstplichtige marinier Wim Kok bleef zeer teleurgesteld in Nederland achter. Hij had bij wijze van spreken, de boot gemist. Tja, slikken en doorgaan, al was dit moeilijk voor hem, toch zat er niets anders op. Voor een gelovig man, zocht en vond hij steun in zijn geloofsovertuiging. De opvoeding van pa en ma Kok wierp zijn vruchten af. Een schrale troost op dat moment, maar wel troost.

In maart 1958 kwam er echter een geweldig nieuw

en jong geluk op zijn weg.

Tijdens de Instuif, een dansvereniging in Rotterdam, liep Wim zijn geliefde Jeannetje, zoals Wim haar liefdevol noemt, tegen het ranke Halsterse lijf. Het was liefde op het eerste gezicht, nog steeds.

De manier waarop Wim liefdevol over "zijn Jeannetje" spreekt, zo oprecht en met zoveel gevoel, laat geen enkele twijfel hier over bestaan, zij is de WARE voor hem, nog steeds. Even dreigde er nog een kink in de kabel te komen, maar dat werd in de kiem gesmoord. Wim wilde graag naar Australië emigreren. Het land van zijn dromen. Maar uit die droom ontwaakte hij snel. Jeannetje wenste onder geen beding mee te gaan. "Als jij naar Australië gaat, gaat onze verkering per direct over" aldus een zeer gedeceerde Mevrouw J Kok. De echte liefde zegevierde en Wim en Jeannet zijn nu reeds meer dan 48 jaar gelukkig getrouwd.

Na de verloving met Pasen in 1959, zijn ze een jaar later, in juni 1960 getrouwd. Hun huwelijk werd gezegend met drie kinderen, één zoon en twee dochters.

In dit hetzelfde jaar 1960 sloeg Wim nieuwe werkpaden in. Hij ging als kwaliteitscontroleur werken bij Hunter Douglas (HD) in Rotterdam. Wim Kok is Hunter Douglas. In de ogen van Wim is HD een erg sociaal en maatschappelijk betrokken bedrijf, en hij is vervolgens dit bedrijf altijd trouw gebleven. Tot 1997 aan toe om precies te zijn. Op 62-jarige leeftijd vond Wim het welletjes geweest. Hij wenste overigens zeer terecht gebruik te maken van de VUT-regeling.

In 1971 verhuisde Wim met Jeannetje, met HD mee naar Oudenbosch. Wim en zijn gezin kwamen te wonen in de wijk Velletri. Ze woonden in de buurt de Klinkert, en het eerste jaar gingen hun kinderen nog naar Oud Gastel naar school, met de bus. Later gingen ze naar de Klinkert, maar het eerste jaar was dit om organisatorische redenen nog niet mogelijk. Wij waren een soort pioniers of kwartiermakers, in de nieuwbouwwijk Velletri!

Het was voor ons Rotterdams gezin of wij in de hemel belanden. Groen, veel ruimte, een voor- en achtertuin en bovendien een eigen garage, wat een weelde was dit!

Wim werkte bij HD en zijn vrouw Jeannet verrichte, net zoals zij dit in Rotterdam reeds jaren met veel liefde deed, vrijwilligerswerk op de Zellebergen, het verzorgingstehuis in Oudenbosch. Ook in Rosendaal bij het Franciscus ziekenhuis was Jeannet actief als vrijwilligster, maar niet voordat de kinderen wat groter waren en of zelfstandig konden zijn.

Haar eerste zorg was en bleef altijd het gezin met de kinderen, daarna pas of daarnaast het huishouden. Jeannetje deed buiten haar taak als huisvrouw en

moeder veel en graag vrijwilligerswerk.

Wim was, of liever gezegd is, een erg sociaal bewogen mens, eentje die als hem iets dwars zit dit ook zonder meer naar voren brengt. *Zo, ik ben mijn eitje kwijt, jullie ziet maar wat je er mee doet, maar zo denkt Wim er over.*

Op deze duidelijke manier maakte ik Wim, als zeer betrokken CDA-bestuurder jaren mee. Tijdens CDA bestuursvergaderingen of tijdens de steunfractievergaderingen.

In 1973 ging Wim de sociale school volgen, zijn directeur docent was pastoor Landsbergen uit Oudenbosch. Mede als gevolg van deze vervolopleidingen werd Wim in 1974 afdelingsvoorzitter van het NKV. Na de fusie met het NVV stakte het vakbondswerk, het klikte niet meer, de standpunten verhardden, en de ene staking na de andere volgde. Dit was niet de weg die Wim wenste te gaan, en hij stopte met het vakbondswerk.

Het besturen zat hem echter, net zoals bij zijn vader, in het bloed. Gevolg van deze sociale en maatschappelijke betrokkenheid, het kon bijna niet uit blijven, de lokale politiek klopte nadrukkelijk op de Oudenbossche deur.

Wim werd in 1976 in de raad gekozen. Hij werd lid van de lokale lijst De Vet alwaar hij vierde op de lijst stond, en prompt in de Oudenbossche gemeenteraad werd gekozen.

Het was de tijd van burgemeester van Kasteren en Jan van Hoek senior, deze laatste in de rol van gemeentesecretaris. Mijn voorkeur, aldus Wim, ging uit naar Ruimtelijke Ordening en Sociale zaken, nog steeds. Opvallend voor die tijd vond Wim wel de zeer sociale opstelling van zijn werkgever, Hunter Douglas. Een bedrijf dat uitstekend voor haar mensen zorgde. Wim was bijvoorbeeld wars van staken, onderhandelen dat was de oplossing, samen overleggen en dan tot een voor iedereen aanvaardbare oplossing komen. Dat was wat Wim wilde, en nog steeds wil. Bij HD was er ook plaats voor mensen die niet wensten te staken!

In 1988 werd de geboorte van het CDA wereldkundig gemaakt, en Wim was zeer tevreden met het samengaan van de drie bloedgroepen waaruit het CDA is voortgekomen.

In dit geval is: *Een is meer dan drie*, een waarheid als een Brabantse koe.

Vanaf de oprichting is hij lid geweest van het CDA, eerst in Oudenbosch, en later met evenveel liefde en enthousiasme van CDA Halderberge.

Als fractievoorzitter van het CDA Halderberge heb ik menigmaal de degenen met deze aimabele bestuurder mogen kruisen. Als Wim zijn stokpaardjes Ruimtelijke Ordening of Sociale zaken, en dit dan in de

meest brede zin van het woord, bereed dan genoot Wim.

Vol vuur en overtuiging bracht hij dan op zijn eigen wijze zijn standpunt over het voetlicht. Nooit drammerig, nooit met stemverheffing, altijd weloverwogen en betrokken, ik vond het altijd een prettige kerel en een goed bestuurder. Ik wil u nog graag een leuke uitspraak van Wim in herinnering brengen. Eind 2005, tijdens mijn laatste AB, lanceerde ik namens het CDA een nieuw centrumplan voor Oudenbosch. Onderdeel hiervan was het slopen van de pastorie van de Agatha & Barbara parochie. Pleinvisie heette het toen, maar vanuit de gemeenteraad werd dit door de liberalen meteen afgeschoten, praktisch onhaalbaar was de motivering? Ook onze Wim kookte! De eitjes van Wim waren zeer hard gekookt! Hij was het absoluut met mij oneens: "Als dit werkelijk gebeurd voorzitter, sprak hij tijdens de bewuste bestuursvergadering, dan ga ik met mijn slaapzak voor de deur van de pastorie leggen, echt waar". Dit onderwerp kwam tijdens mijn zeer aangename gesprek met Wim naar voren. "Ik heb mijn slaapzak niet meer, Antoon".

En elke vergadering moest Wim vroeg of laat wel ergens zijn "eitje" kwijt. Wim noemde het zelf drammen, maar hier ben ik het absoluut niet mee eens; bevlogen en sociaal dat is Wim. Maatschappelijk nog steeds zeer betrokken. En eerlijk is braaf, ik mis het wel, de steunfractievergaderingen, maar ja.....

De gemeentelijke herindeling heb ik uiteraard, aldus Wim Kok, van zeer nabij meegemaakt. Alle facetten heb ik bewust ondergaan, ik vond het een hele rijke ervaring. Eerlijk gezegd heb ik er uiteindelijk toch een goed gevoel aan overgehouden, toch wel.

Vele uren hebben wij besteed aan de verkiezingskavaan, aan het plakken, het schrijven van de partijprogramma's en vele andere zaken. De memorabele vergaderingen in de "Bunker "bij Kees Groen" waar ik wederom mijn "Eitje" voor de zoveelste keer, de Senioren Adviesraad, langzaam maar zeker aan de CDA horizon zag verschijnen. Ik hoop dat mijn eitje alsnog wordt uitgebreed, het wordt vast een kip met gouden eieren? Ik voorspel het je.

De kinderen zijn in de tussentijd allemaal de deur uit. En Wim en zijn vrouw Jeannetje genieten met hun caravan, met volle teugen van de vele reizen, kris kras door Europa. Buiten het reizen met de caravan heeft Wim nog andere hobby's.

Zo is hij helemaal idolaat van Formule 1 races, hij slaat er geen eentje over. Ook verzamelt hij mini auto's van vele Europese Postbedrijven, ook is hij een verwoed filatelist en amateur fotograaf. Maar, en daar had ik misschien mee moeten beginnen, zijn grootste hobby is politiek. Kostte veel tijd en gaat weleens ten koste van je gezin, maar daar hoef

ik jou als oud CDA fractievoorzitter die 16 jaar in actieve dienst is geweest, niks over te vertellen, je hebt het allemaal aan den lijve ondervonden!

Helaas, Wim en zijn vrouw Jeannetje werden in het leven niet gespaard. Wim zijn vrouw begon te sukelen met haar gezondheid, haar geheugen begon haar in de steek te laten. Reeds in 2006 sloeg deze sluipmoordenaar, Alzheimer, langzaam maar zeker bij haar toe. Wim nam zonder dralen en liefdevol de zorg voor zijn vrouw op zich en werd, zoals hijzelf stelt, een mantelzorger met een tas vol liefde.

Tot overmaat van ramp brak Jeannetje tijdens het boodschappen doen in Oudenbosch haar heup. Wim zijn vrouw werd vijf weken opgenomen in het ziekenhuis in Roosendaal, mede omdat er in het verzorgingstehuis geen plaats voor haar was om te revalideren.

Jeannetje heeft de operatie op zich goed doorstaan, maar de noodgedwongen volledige narcose is haar geestelijk slecht gekomen. Volgens Wim is ze nadien in haar geestelijke gezondheid erg achteruit gegaan, helaas.

En de kelk was voor de familie Kok, nog niet leeg. In augustus 2007, stierf hun dochter Sandra op de veel te jonge leeftijd van 45 jaar....., je voelt dat de grond onder je voeten vandaan wordt geslagen. Onze dochter liet een man en twee kinderen achter, aldus Wim.

Je mag aan de grote baas, boven, niet vragen waarom dit allemaal moet gebeuren, en wat voor nut dit heeft? Antwoord krijg je toch niet! Maar ik wil wel zeggen, mede dankzij onze oprechte geloofsovertuiging kwamen wij weer tot bezinning en krijg je weer kracht om door te gaan. Geloof me, het is moeilijk maar niet onmogelijk.

Het jaar 2008, de uren, dagen, weken en maanden vliegen weer voorbij. Ik blijf met erg veel plezier de politiek in Halderberge, maar ook daarbuiten volgen. Is tenslotte ook een hobby. Opvallend vond ik wel de foto van Bill Clinton op de kast bij Wim thuis. Bij navraag bleek Wim een fan van de Kennedy-clan, maar ook van de Clintons. Ondanks dat hij een fan is van de Kennedy-clan, is hij niet zo gecharmeerd van Barack Obama.

Wim is ook nog steeds actief als bestuurslid van de huurdersbelangenvereniging Bernardus Wonen. En tot mijn aangename verrassing is de voorzitter van de club sociaal en maatschappelijk zeer betrokken groep vrijwilligers, onze oud-lijsttrekker van het CDA Halderberge, Tiny Jongenelen. Twee ras CDA'ers, die zich nog steeds vol overgave inzetten voor de belangen van derden. Zij blijken beiden uit het goede CDA hout gesneden te zijn.

Mijn eerste zorg is mijn Jeannetje aldus Wim, mijn

programma is volledig afgestemd op haar zijn, hier komt niemand aan. Dit is mijn eerste en enige taak, samen met de kinderen en de kleinkinderen. Dit betekent wel dat ik mijn hobby, de lokale politiek met al zijn boeiende facetten van op afstand moet volgen. De HOS is hierbij voor mij een uitstekend surrogaat. Daarbij lees ik de stukken die ik via Frank thuis krijg bezorgd, met grote interesse. Ook de overweldigende massale belangstelling van wel 20 tot 25 mensen, tijdens de druk bezochte steunfractievergaderingen, doet mij goed. Het CDA Halderberge leeft.

Natuurlijk mis ik het steunfractieberaad, het sfeertje er om heen was altijd perfect, een leuke club mensen is het, maar ja ik heb een keuze gemaakt, en daar past dit niet in, mijn prioriteiten liggen bij mijn vrouw, bij Jeannet.

Elke zondag ga ik naar de kerk in de basiliek van Oudenbosch, de dienst van 11 uur. Als ik daar binnenkom, dan daalt er een serene rust over mij. Ik kom daar mijn oud bestuurders en geloofsgenoten tegen zoals Wim Bastiaansen en zijn vrouw Sientje, Toine Oomen en zijn vrouw, en vele, vele anderen, dat geeft me rust en voldoening. Dit doet me goed. Ik steek dan altijd een kaarsje op voor mijn vrouw

Jeannet en voor mijn dochter Sandra. Je mag wel zeggen ik kom dan tot rust, en ik heb dan na afloop van de dienst weer voldoende geestelijke energie getankt, zodat ik er weer een weekje tegen aan kan.

Tja dit is een stukje uit mijn leven, uit mijn "In de hoofdrol". Ik wens alle mensen een zalig Kerstfeest en een zalig 2009 toe. Ik vond het fijn om mijn verhaal op deze wijze in de door mij zeer gewaardeerde CDA Nieuwsbrief te mogen plaatsen. Echt waar Antoon, dank je wel.

Wim Kok een zorgzame man, een echte gezinsman vader, een lieve opa en vooral een maatschappelijk zeer betrokken warm oprecht mens.

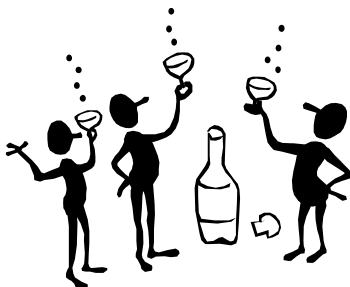
Wim ik vond het werkelijk een fijn, eerlijk interview. Ik heb er om in jouw woorden te spreken een goed gevoel bij, zonder anderen hierbij te kort te willen doen. Je verhaal past uitstekend in deze CDA Kerst Nieuwsbrief.

Anthony Crowbars.

Nieuwjaarsreceptie CDA Halderberge

**vrijdag 2 januari
vanaf 20.00 uur**

**in de Pilaar
te Oudenbosch**

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

Besturen op hoofdlijnen

In de politiek wordt nog al eens een keer geroepen: “Je moet besturen op hoofdlijnen”. “We moeten ons niet verliezen in details!” Op zich niets tegen in te brengen; besturen doe je op hoofdlijnen. Toch....? Tegenstrijdig is echter wel dat wanneer er keuzes gemaakt worden of wanneer er iets fout gaat, vaak de details doorslaggevend zijn. Burgers hebben geen boodschap aan de grote lijnen; zij willen zien dat alles “tot in detail goed wordt uitgevoerd!”

Het grappige is dat we zelf onbewust ook door kleinigheden gestuurd worden. In het boek “De naakte mens” (niet te verwarren met “De naakte aap” van Desmond Morris) staan daarvan vele voorbeelden, vooral op het gebied van lichaamstaal. Kleine onbewuste signalen hebben een enorme impact. Een heel mooi voorbeeld is op pagina’s 264-265 te vinden. Er staan daar 2 bijna identieke foto’s afgebeeld van een knappe jongedame met daarbij de bijna absurd aandoende vraag: “Wie van de twee vind je het aardigst?” absurd omdat er ogenschijnlijk geen verschil is! Toch kiezen de meeste mensen voor het rechtermeisje. De uitleg die je evenwel later leest is alles verhelderend. Van de ene foto (de meest gekozen) zijn de pupillen van het meisje zo geretoucheerd dat de pupillen groter zijn en dat is wat haar aantrekkelijkheid vergroot! Een klein detail, de grote lijnen van beide gezichten zijn volledig identiek!!!

Waarom kies je voor een bepaalde auto? Is dat het feit dat je een middel hebt dat je droog van a naar b brengt, zonder te veel inspanning en dat je op ieder moment ter beschikking hebt (de grote lijn)? Moet je dan ook nog de vorm tot de grote lijn rekenen? Is kleur dan een detail? Zijn de verchromde onderdelen details? Is het in notenhout uitgewerkte dashboard een detail? Is een relatief onzichtbaar gegeven als het merk (Peugeot, Opel, Renault) een detail? Het belangrijkste is de hoofdlijn waarom rijd ik dan in die oude Saab?

Zo kun je meerdere keuzes analyseren. Dezelfde vragen zoals hierboven stellen met betrekking tot de keuze van je partner zou wellicht wat oneerbiedig zijn. Maar tochwaarom heb je je huidige partner gekozen? Zijn dat de grote lijnen?? Is dat het feit dat je ...? Moet je ook nog de vorm tot de grote lijn rekenen? Is (de haar-) kleur dan een detail? Vul zelf alle vragen maar in! Het belangrijkste is de hoofdlijn die bij veel vrouwen hetzelfde is, maar waarom houd ik dan zoveel meer van mijn eigen vrouw?

We kennen allemaal het tv-programma waarin te koop staande huizen worden “gerestyled”. Potentiële kopers die in 1^e instantie geen interesse meer bleken te hebben zijn na wat aanpassingen van een interieurverzorger ineens helemaal weer om. De investe-

ring van een paar duizend euro blijkt ineens zoveel verandering te weeg te brengen (qua uitstraling) dat afgehaakte kopers weer zeer geïnteresseerd zijn (in de grote lijn: het huis zelf). En wat te denken van de invloed van een eigen gebakken appeltaart bij de verkoop van een huis. Hoezo grote lijnen.

Al met al is het voor mij wel duidelijk dat, hoe je het ook wendt of keert, veel keuzes gemaakt worden op grond van details! En ook in de politiek zijn de “kleinigheden” vaak bepalend. In mijn korte bestaan als wethouder heb ik al een keer meegeemaakt dat een ambtenaar vergeten was op de computer een hokje aan te vinken. Hij/zij voert deze handeling maandelijks uit, maar was het deze ene keer vergeten. Met als gevolg dat de bijstandsgechtigden hun uitkering niet tijdig kregen overgemaakt. Met daarop volgend voor enkelen vervelende aspecten als aanmaning tot betalen etc. Gelukkig werd het na het 1^e signaal snel opgelost. Ik kon me toen wel indenken dat iets vergelijkbaars in Roosendaal ook had plaatsgevonden. Een ambtenaar vergeet iets waardoor bepaalde gelden niet geïnd kunnen worden, een stevige schadepost ontstaat. De wethouder wordt verantwoordelijk gehouden en mag ondanks al zijn goede resultaten en bedoelingen vertrekken! Een detail dat grote gevolgen heeft!

In menig oorlog werden prachtige strategische plannen bedacht maar b.v. door een klein mankement (los zittend schroefje) stort een vliegtuig neer. Hierdoor vallen de “spion” en zijn plannen in handen van de “vijand”. De oorlog krijgt een heel ander wending. Een detail met grote gevolgen.

Als Leonardo da Vinci de glimlach van zijn Mona Lisa net wat anders had geschilderd was het niet zo’n beroemd schilderij geworden. Het gaat niet om de grote lijn, het gaat om een detail, die geheimzinnige glimlach. Uit onderzoek is gebleken dat Mondriaan zijn abstracte schilderijen keer na keer overschilderde. Steeds weer een bepaald vakje een ander kleur of ander oppervlak gevend om zo alle details te laten verworden tot een passend geheel. Gaat het nog om de grote lijn als je een prachtig mooi pak aan hebt met een klein vlekje erop. De grote lijn kan dan zeer modieus en elegant zijn maar je aandacht wordt toch steeds weer naar dat ene vlekje getrokken.

Al met al wil ik alleen maar aangeven dat we natuurlijk moeten besturen op hoofdlijnen, maar dat we bij dat besturen wel degelijk oog moeten hebben voor en afhankelijk zijn van de uitvoering op details. Want het grappige is dat het volgens mij daar uiteindelijk om gaat, want dat is zichtbaar voor de bur-

gers. "Het zijn de kleine dingen die het doen, die het doen....." Degenen die nog twifelen moeten "De naakte mens" maar eens lezen. Ook daar lees je hoe onbewust ons leven door vele (onbewuste) details wordt beïnvloed.

Ik zit me nu tijdens het schrijven van dit stukje ook af te vragen welke klein detail zelfs mogelijkwijs tot de huidige economische crisis heeft geleid? Of zou dat te simpel zijn??

Bram Vermeulen schreef een prachtig nummer: De steen. Bij deze de eerste en de laatste 2 regels:

*Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Het water gaat er anders dan voorheen*

.....

*Omdat door het verleggen van die ene steen
Het water nooit dezelfde weg zal gaan*

Laten we het met de feestdagen maar eens anders doen. We concentreren ons op de details en als die allemaal goed verzorgd zijn dan hebben we fantastische feestdagen. Geniet er van. Allemaal een mooi en tot in de kleine details goed verzorgd 2009 gewenst!

Jan Paantjens

“Gebrek aan luisterend oor is vaak het knelpunt”

In BN/DeStem van vrijdag 5 december j.l. was dit de kop van een artikel over MEDIATION, bemiddeling, het toverwoord in de nieuwe benadering van de Provincie Noord-Brabant. Niet bureaucratisch werken maar met gevoel voor wat Brabanders en de samenleving beweegt.

Toen ik het artikel las begon bij mij meteen een belletje te rinkelen en bracht ik het artikel in verband met op welke wijze er in onze gemeente Halderberge gewerkt wordt en of er door onze bestuurders lering uit getrokken kan worden.

De verantwoordelijke CDA gedeputeerde verwoordde het als "Van buiten naar binnen denken".

Als burgers denken wij toch dat het de normale werkwijze van onze bestuurders zou moeten zijn, maar helaas leert de praktijk anders. Het gebrek aan een luisterend oor staat in de top-10 van knelpunten die burgers ervaren in hun contacten met de overheid.

Enkele voorbeelden uit de praktijk kwamen mij voor de geest. Bij de presentatie van het centrumplan voor Oud Gastel in 2007 waren twee wethouders aanwezig. Zij kwamen om de plannen te presenteren en ik ging ervan uit om te horen wat de aanwezigen van deze plannen vonden. Maar niets was minder waar. Op gestelde vragen werd meteen verdedigend gereageerd en vond er op geen enkele wijze een dialoog plaats. Door de bestuurders werd dus niet geluisterd. Ik had b.v. een aantal vragen voor de

verantwoordelijke wethouder van de WOS maar zij reageerde uitsluitend defensief en op dat moment had ik alleen nog maar informatieve vragen. Er werd dus niet eens geluisterd naar de vraagstelling. Overigens was de reactie van de aanwezige ambtenaren en externe adviseurs ook uitsluitend defensief. Zij allen wisten wat goed voor de burgers was. Dus denken van binnen naar buiten.

Overigens wat ik de laatste weken zie en hoor over de plannen voor het centrum van Oud Gastel lijkt mij dat er wel geluisterd wordt naar de mening van de burgers. Een compliment aan onze CDA-wethouder Jan Paantjens. Ook de komst van de Seniorenraad geeft aan dat er naar het veld geluisterd is en daarop nu de juiste actie plaats vindt, dit in tegenstelling tot een aantal jaren terug.

Uit het artikel blijkt tevens dat telefoontjes van uit het provinciale apparaat bezwaar- en klachtenprocedures in veel gevallen kunnen voorkomen wat minder emoties en efficiënter werken tot gevolg heeft.

Ik hoop en vertrouw dat onze bestuurders en ambtenaren kennis hebben genomen van het artikel en dat in het nieuwe gemeentehuis wat dit betreft ook een frisse nieuwe wind gaat waaien.

Piet Rossou

WWW

De wereld om ons heen blijft veranderen, waarbij wij als politieke partij op veel vlakken een steentje bijdragen. De ene keer willen we graag iets nieuws bouwen en een andere keer gaan we aan het verbouwen. Soms komt er wat stof vrij als we gaan slopen en veel mensen willen meepraten en meedenken over veranderingen in onze gemeente. Door je ideeën met meer mensen te delen, ontstaat er vaak weerstand en discussie. Dat is heel mooi want daar waar mensen met elkaar praten, ontstaat ook ruimte om te zoeken naar een betere oplossing. En uiteindelijk wordt het verbeterde idee van de nieuwbouw of verbouwing gedragen door meerdere mensen en ontstaat er een schitterend eindresultaat. En ja, daarna ontdekken we wat we allemaal nog beter hadden kunnen doen. Dit geeft dan weer aanleiding tot wat kleine verbouwingen. We willen toch graag bezig blijven met het maken van een nog mooiere en prettigere leefomgeving.

Voor het CDA is het dus van belang dat we veel horen van mensen; hoe meer we weten, hoe beter onze ideeën tot uitvoering kunnen komen. Om in overleg te gaan met mensen moeten zij ook weten waar wij mee bezig zijn. Hoe wij over bepaalde zaken denken, kortom wie wij zijn en waar we voor staan. Meer mensen, meer kennis, meer ervaring, meer discussie en meer ideeën. Kortom een stuk verrijking voor ons als partij. Communicatie is daarbij het startpunt. De laatste tijd hebben we met regelmaat de media bereikt en we hebben deze fantastische nieuwsbrief. Maar dat is niet de enige manier. Tegenwoordig is het internet een steeds vaker gebruikte vorm van communicatie. Nu heeft het CDA-Halderberge al een website, en die website willen we graag gaan veranderen.

De reden is dat het van belang is dat bezoekers

van de website bepaalde zaken gemakkelijker kunnen vinden op onze website en zij moeten gemakkelijker naar ons kunnen reageren. Het is ook een middel om ons als partij nog beter te profileren. Voor de nieuwe website hebben we ons aangesloten bij het landelijk netwerk van het CDA. Dit houdt in dat we herkenbaarder zijn en meeliften op de CDA-uitstraling. De standaardcontouren van de website krijgen we kant en klaar aangeleverd (ook heel handig). Vanuit daar gaan we de website verder opbouwen en vullen. De ICT-dames gaan hier mee aan de slag. Ter ondersteuning hebben wij drie hulplijnen die wij in kunnen schakelen, dus vreest niet. Wij zullen uiteraard menigeen nog vragen om een stukje tekst aan te leveren. Zodra de website klaar is zullen we uiteraard het internetadres bekend maken. Wij willen jullie natuurlijk alvast wel verklappen dat het met www.cda-halderberge.nl begint. Als jullie de website hebben gezien horen wij ook graag jullie op- en aanmerkingen zodat we de website nog mooier kunnen maken.

Wij wensen iedereen hele fijne dagen toe vol met warmte en liefde en het allerbeste voor 2009!

De ICT-dames,

Astrid Kleuskens en Marja Koevoets

**Bestuur en fractie
wensst u
Prettige Kerstdagen
en een
Voorspoedig Nieuwjaar**

Bestuurders bezoeken WVS groep te Roosendaal

Op woensdag 26 november 2008 zijn de bestuurders van West-Brabant uitgenodigd voor een informatiebijeenkomst bij de WVS-groep (werkvoorzieningschap). Dit bedrijf is volop in beweging en geconcludeerd kan worden dat het een gezond bedrijf is, waar de afzonderlijke gemeenten achter staan. Dit geldt zeker ook voor de gemeente Halderberge. De zwakkeren in onze samenleving moeten een kans krijgen, en een investering hiervoor is op zijn plaats. Zeker voor de toekomst zullen de gemeenten hun bijdragen moeten verhogen, doordat de hogere overheden zich terugtrekken. Verzelfstandiging, verzakelijking zijn onderwerpen waarmee de WVS-groep te maken krijgt. Hiervan is zij zich terdege bewust, maar zonder steun van de gemeenten zal de WVS-groep niet blijven bestaan.

Het beleid is er momenteel op gericht dat het aantal medewerkers dat binnen werkt (industrie) wordt verminderd en dat het aantal medewerkers dat buiten werkt wordt verhoogd.

De reden hiervoor is dat wordt getracht zoveel mogelijk medewerkers te laten toetreden tot het reguliere arbeidsproces.

Voor 2008 is deze doelstelling niet gehaald, doordat er vanaf begin dit jaar een vacaturestop was. Deze vacaturestop is ontstaan doordat het Rijk het aantal personen dat in aanmerking komt voor een bijdrage heeft verlaagd van 2510 naar 2475.

604 personen stonden op 1 oktober op de wachtlijst, met een gemiddelde wachttijd van 18 maanden. Voor de gemeente Halderberge is de wachtlijst vanaf 1 januari 2008 tot 1 oktober 2008 toegenomen van 54 naar 71 personen.

Het wachtlijstbeleid is vanaf dit jaar aangepast, waardoor plaatsing niet wordt bepaald door het tijdstip van aanmelding maar aan de hand van een plaatsingsbeleid. Mede bepalend voor het opstellen van de volgorde van de lijst is, dat de WVS-geïndiceerde:

- een uitkering heeft op basis van de Wet werk en bijstand;
- een uitkering op basis van de Wet arbeidsgechiktheidvoorziening jonggehandicapten (Wajong) ontvangt;
- een stage in het kader van Voortgezet speciaal onderwijs volgt;
- een persoonsgebonden budget begeleid werken is toegekend.

Geen plaatsing vindt plaats van alcohol- en drugsverslaafden, ernstig psychiatrisch gehandicapten en tbs-ers. Gezien hun specifieke problemen passen

deze personen niet binnen de cultuur van de WVS-groep.

De economische crisis heeft ook gevolgen voor de WVS-groep. Zo zijn de opdrachten voor Firma Vromans stopgezet en loopt de verlenging met Altrex moeizaam. Ondanks deze crisis wordt in 2008 een positief resultaat behaald.

Een nieuw initiatief is Polygarde BV. Hierbij werkt de WVS-groep samen met een regulier bewakingsbedrijf. Polygarde BV biedt een uitgebreid dienstenpakket, gericht op bescherming van bedrijven en organisaties. Te denken hierbij valt aan "key-holding", alarmopvolging, objectbewaking, controleronden en open- en sluitrondes. De samenwerking is er op gericht mensen met een relatieve kleine afstand tot de arbeidsmarkt te leiden naar regulier werk.

Een ander initiatief dat is opgestart is Woonservice. De doelgroep hierbij zijn ouderen die zo lang mogelijk zelfstandig willen blijven wonen. Onderscheid is te maken in zorg- en welzijnsdiensten. Hierbij moet men denken aan kleine reparaties, schilderijtje ophangen, tuinonderhoud, boodschappen doen, krant voorlezen, artsenbezoek enz. Indien men gebruik wil maken van deze dienst kan men een dienstencheque kopen van € 5,- per stuk. Voor één cheque kan men gebruik maken van één uur hulp. De werknemers die hiervoor worden ingezet zijn vaak vakspecialisten die op de gewone arbeidsmarkt niet meer terecht kunnen door een lichamelijk gebrek.

Voor de komende feestdagen is het wellicht een idee om ouderen te verrassen met een cadeau in de vorm van aantal dienstencheques. Voor nadere informatie kunt u bellen naar de WVS-groep, telefoonnummer 0165-596500 of

algemeen@wvs.groep.nl

Ad van Tetering

Twijelaar

Een twijelaar is een bed met een zodanige breedte (ongeveer 120 cm), dat het voor een eenpersoonsbed breed genoeg is en als tweepersoonsbed juist weer te smal.

Dit type twijelaar bedoel ik niet, wat ik dan wel bedoel, en uit mijn mond klinkt dit misschien als vloeken in de kerk: *Heeft het waterschap in zijn huidige vorm nog bestaansrecht?*

Na 111 jaar werkzaam te zijn geweest, met vier generaties Koevoets, ga ik absoluut niet in wrok omzien. Nee, verre van dat, ik ben er nog steeds erg trots op en voel me nog steeds zeer nauw betrokken bij mijn waterschap en het was een fantastische tijd. Ik twijfel niet.

Wel ben ik de laatste verkiezingen erg geschrokken van de goed bedoelde maar zeer amateuristisch georganiseerde waterschapsverkiezingen! Ik twijfel absoluut niet aan de goed bedoelde maar knullig ogende procedure bij het rondsturen van brieven met codes en jaartallen, allemaal en alleen bedoeld om fraude te voorkomen! Hieraan twijfel ik niet.

Om dit alles zo goed mogelijk en zo effectief mogelijk tegen eventuele fraude te beschermen, heeft de procedure zich uiteindelijk tegen de eigen organisatie gekeerd. In de eigen voet geschoten zo u wilt.

Er werd een lading negatieve kritiek uitgestort over de mensen van het waterschap en hun organisatie, dit vind ik toch wat overdreven en ook onterecht.

Overigens is de kritiek op zich best te begrijpen, het oogde wat knullig allemaal, laat hier geen twijfel over bestaan! Eenmaal in een bepaalde hoek gedreven, laat de pers geen gelegenheid voorbij gaan om hier terecht of niet, aandacht aan te schenken. Maar betekende wel dat het geheel wat amateuristisch overkwam. En een negatieve mening was zo opgemaakt. Hieraan twijfel ik niet.

Mede als gevolg hiervan, ruim 75 % van de kiezers liet hun democratisch stemrecht achteloos aan zich voorbij gaan, zonde! Ook het (nog) niet digitaal kunnen stemmen heeft naar mijn vaste overtuiging bijgedragen tot deze dramatisch lage opkomst. Hier moet, als we de kans er nog voor krijgen een list voor verzinnen. Voor mijn part gaan we gemeenteraads- en waterschapsverkiezingen clusteren. Iets moet er gebeuren en veranderen, anders gaat het van kwaad tot erger.

In overleg met mijn CDA afdeling Halderberge, en de steun van enkel CDA afdelingen in de regio, heb ik besloten om mij namens CDA Halderberge kandidaat te stellen. Ik twijfelde.

Het is toch een beetje wrang te moeten constateren dat het waterschap, de oudste democratische vorm

van besturen in Nederland, meteen ook de minst bekende is?

Er werken bij het waterschap in Nederland 10.000 ambtenaren. Misschien nog een zelfde aantal bij bedrijven zoals loonwerkers en leveranciers. Ik durf het niet met zekerheid te zeggen, want ik weet het gewoonweg niet. Wel weet ik dat in de periode dat wij de, Koevoetsen bij het waterschap werkten, het aantal waterschappen is teruggelopen van 3500 in 1850 tot 27 in 2008? Vind ik toch wel een opvallend aspect. Komen wij ooit nog uit deze neerwaartse spiraal? Ik twijfel.

Mijn motivering om mij verkiesbaar te stellen was de volgende: ik ben namelijk de oprechte mening toegedaan dat er te veel bestuurders, met stropdassen en zonder lieslaarzen, achter de tafel plaats gaan nemen. Ik bedoel dit niet negatief, ik wil de stelling alleen maar scherp neerzetten. Velen hebben absoluut geen enkele feeling met het echte natte waterschapswerk. Je moet als bestuurder, verschoning voor de uitdrukking, met beide poten en tot aan je knieën in de vette klei hebben gestaan. Ik wilde graag mijn praktijkervaringen en mijn kennis op het gebied van het echte natte waterschapswerk, inclusief personeel, inbrengen in het bestuur van de CDA fractie van Waterschap Brabantse Delta.

Het heeft niet zo mogen zijn. De reden hiervoor is simpel. Dit is geen excuus maar een feit.

Midden augustus van dit jaar werd ik geopereerd, voor de zoveelste maal, aan mijn nieren. Eerlijk gezegd ben nog steeds aan het revalideren van deze voor mij zwaar tegengevallen nieroperatie. Dat is de reden, en de enige reden, dat ik mij niet voldoende heb kunnen inzetten en voorbereiden op deze verkiezingen. Mijn motto is je doet het goed of je doet het niet!

A fortiori, ik heb hierop een keuze gemaakt daarbij zelfs zeer serieus aangeboden om mij geheel terug te trekken uit deze procedure, let wel op puur medische gronden.

In overleg met enkele vertrouwelingen uit o.a. mijn CDA bestuur heb ik besloten om dit niet te doen. Met bijna 800 voorkeurstemmen, overigens zonder enige vorm van campagne voeren, ben ik desondanks toch een contente mens. Was ik trouwens van te voren ook al.

Ik begon op plaats 17, stoomde met steun van mijn afdeling op naar 13, en eindigde tenslotte op plaats 8. Ik vraag me af.....

Nu de procedure achter de rug is, en het CDA de grootste fractie is geworden, 4 zetels, is het tijd

om vooruit te kijken, en ook zeker naar buiten.

Om te beginnen is de opkomst, helaas wederom bedroevend laag te noemen. 135.000 stemmen uitgebracht, waarvan 16.000 ongeldig dat moet de mensen toch aan het denken zetten? Bijna 10 % onjuiste of ongeldig uitgebrachte stemmen, is omgerekend € 2 miljoen op een totaal van € 20 miljoen wat deze verkiezingen landelijk hebben gekost.

Dat is niet gepiest en toch nat, en dat voor een waterschapper?

Landelijk was er slechts 12 % van de Nederlanders op de hoogte van de verkiezingen, 12 %!

60 procent van de Nederlanders heeft geen idee van deze verkiezingen, laat staan wat ze inhouden? De rest van Nederland verwacht de verkiezingen ergens in de loop van de komende jaren? Is toch formidabel schrikbarend?

Deze cijfers zijn ontleend aan de TNS-Nipo enquête uitgevoerd in opdracht van de Nederlandse Waterbond, de consumentenorganisatie voor water.

Waarom toch leeft dit niet bij de mensen? Hebben wij nog wel recht van bestaan? Wat doen we verkeerd dat dit niet leeft bij de mensen? Als je eerlijk bent dan heeft het er alle schijn van dat de burgers zich hier niet echt druk om maken. Ik twijfel oprecht.

Opvallend vond ik de veel gemaakte en gehoorde opmerking, *het is omdat je om mijn stem vraagt, anders had ik niet eens gestemd!* Ook de vraag: wat doet een waterschap nu precies? Vind ik, na al die jaren van voorlichting en de miljoenen die dit telkens weer kost, op zijn zachtst gezegd een storend gebrek aan communicatie. Blijkbaar is het waterschap er nog steeds niet in geslaagd haar burgers, klanten zo u wilt, dit duidelijk te maken. Vind ik pijnlijk opvallend.

Ook het feit dat bij de Wet Modernisering waterschapsbestel van december 2007, reeds 7 tot 9 zetels vooraf zijn toegewezen aan groeperingen met een boven gemiddeld belang zoals: landbouw, natuur en bedrijven roept bij mij grote vraagtekens op? Is dit democratisch? Is dit de weg die wij moeten blijven gaan? Ik twijfel.

En dat de politiek nu weer via de landelijke partijen een voet tussen de sluisdeur wenst, vind ik persoonlijk geen goede zaak. De provincie en het rijk zijn immers al onze hoogste bazen en opdrachtgevers. Nu willen de landelijke partijen ook weer zo nodig hun TOONTJE mee gaan blazen, is niet mijn keuze. Hierin Twijfel ik **niet!** Zal me wel niet in dank worden afgenomen, soit ik lees het graag!

Halderberge een min of meer agrarische gemeente, met ook hier en daar een verdwaalde regent, haalt nog wel wat plattelandsstemmen binnen, maar in de stad leeft het waterschap veel minder. We moeten ons terdege afvragen waar de verbeterpunten liggen.

En misschien wel de cruciaalste vraag van allemaal: Moet een waterschap in deze samenstelling nog blijven bestaan, zijn we al niet te ver afgezak, hebben wij nog recht van bestaan? Ik twijfel.

Veel zaken in een waterschap kunnen uitbesteed worden. Het simpele werk om watergangen open te houden, van oudsher het belangrijkste werk van een waterschap, en zorgen voor zowel water aanvoer als afvoer, dat kan iedereen. De techniek staat in deze ook voor niets, is slechts een kwestie van Europees uitbesteden. Terwijl een waterschap toch eigenlijk een typische Nederlandse democratische organisatie is. Volgens mij is er buiten Nederland niemand in Europa, zelfs in de wereld, die deze tak van watersport beoefent?

De zuiveringstaak is in mijn ogen wel een tak van watersport die zonder meer bij een waterschap thuis hoort. En daar ook dient te blijven. Ik twijfel niet.

De laatste jaren zie je dat dit net als bij gemeenten ook reeds het geval is, de ene na de andere fusie ontstaan. Alles moet groter, professioneler en het gevolg hiervan is dat meestal alles duurder wordt, maar niet beter, met alle negatieve aspecten van dien.

Weer een belangrijk gevolg hiervan is dat de klantenservice verdwijnt. Als we onze doelstellingen en certificaten maar halen, dit lijkt steeds meer onze nieuwe core-business te zijn geworden. Ik ben een andere mening toegedaan. Ik twijfel niet.

Een ouderwetse waterschapper zoals ik ben, een die met de polder en zijn "ingelanden" is opgegroeid proeft dit dagelijks in den lage landen van zijn bemalen gebieden. Gebrek aan gebiedskennis en een goede verstandhouding met de mensen in je gebied, breekt je vroeg of laat op. Ik twijfel niet.

De activiteiten van een waterschap krijgen steeds meer raakvlakken met ruimtelijke ordening, gedifferentieerd onderhoud, natuur- milieu, recreatie en watersport. De huidige tractoren rijden rond met Tom Tom, computer gestuurde en gedifferentieerde werkprogramma's, GPS en ander modern gereedschap, maar hoe die agrariër heet waar hij aan het werk is, dat weet de man niet. Dat hoeft hij ook niet te weten, hij moet zijn werk gewoon doen, en rap! Ik twijfel.

Al deze aspecten, daarin onderscheidt een waterschap zich niet echt van bijvoorbeeld een gemeente of een Provincie of Rijk. Al deze zaken kun je zo onder de vlag van onze directe baas De Provincie Noord Brabant schuiven, of bij een gemeente onderbrengen of bij een Staatsbosbeheer om maar enkele instanties te noemen. Ik twijfel.

De nieuwe Wet modernisering waterschapsbestel in werking getreden in december 2007, moet vele

veranderingen met zich mee brengen op het gebied van bestuurssamenstelling, financiering en andere vormen van transparantie en vereenvoudiging van de nieuwe waterschapswet. Ik twijfel. De laatste jaren is de waterschapswereld bij herhaling op zijn kop gezet. Wij moeten oppassen dat de mensen niet de weg kwijtraken, en wij de mensen, omdat ze in 7 sloten tegelijk lopen. Rust moet er komen aan het waterschapsfront. Ik twijfel niet.

Ter afsluiting, ik denk dat als er ooit duidelijk is aangetoond dat de weg die wij nu gaan, de verkeerde weg is, dan is het nu in december 2008 wel overduidelijk gebleken.

De mensen zijn voor 75%, dat is drie kwart van de bevolking, totaal niet geïnteresseerd, op de hoogte van, bezig met Het Waterschap. Het CDA landelijk, en onze fractie in het waterschap Brabantse Delta, hoe ik er ook persoonlijk over mag denken, wacht

een zware en een zeer uitdagende taak.

De gekozen CDA mensen van Waterschap Brabantse Delta moeten hun kiezers en ook de overige 75 % enthousiasmeren, voorlichten en bewijzen dat een waterschap wel degelijk recht van bestaan heeft. Wacht maar op een volgende overstroming, dan zal het bewijs opnieuw geleverd moeten en kunnen worden. Natuurlijk hoop ik dit niet. Ik twijfel.

Een waterschapper is een man of een vrouw die altijd werkt in het belang van een ander, deze mannen en vrouwen zullen nooit toestaan dat Gods water over Gods akker zal stromen. Hieraan twijfel ik absoluut niet.

Rest mij U allen een gezegend en een gezond 2009 toe te wensen. Shalom.

Antoon Koevoets.

Ledenwerving.

Het is al weer een paar maanden geleden dat we met de ledenwerfactie begonnen zijn en het wordt dus hoog tijd om een update te geven over de stand van zaken. We hebben in augustus een brief verstuurd naar alle leden en een oproep gedaan in de nieuwsbrief en steunfractie. Daarop hebben we een groot aantal namen mogen ontvangen van mensen die mogelijk interesse hebben in een lidmaatschap van het CDA.

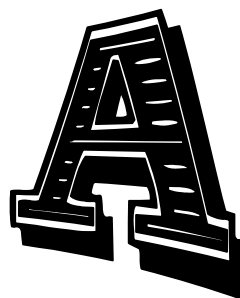
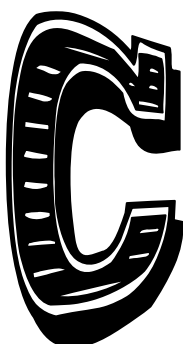
De volgende stap die we gaan nemen is deze mensen te benaderen en ze te vertellen over de kansen die het CDA (lidmaatschap) biedt. Zo zijn er de sociale activiteiten zoals een bezoek aan de Tweede kamer, het Europees parlement en de jaarlijkse fietstocht. Daarnaast zijn er de diverse inspraakmogelijkheden via de steunfractie en vele thema-avonden in de regio waarbij Tweede Kamerleden en bewindslieden op bezoek komen. De invulling van het CDA lidmaatschap wordt uiteraard door de leden zelf gedaan en kan variëren

van sympathisant tot lid van de steunfractie, bestuurslid of kandidaat voor de verkiezingen. De kosten van een lidmaatschap zijn niet hoog en daar hoeft het dus ook niet aan te liggen.

Met de voorbereidingen voor de komende verkiezingen in het verschiet willen we de komende weken gebruiken om de mensen te bezoeken en aan het CDA te binden. Hierdoor kunnen we ook de nieuwe leden betrekken bij het schrijven van het verkiezingsprogramma en zijn we nog op tijd om potentiële verkiezingskandidaten te ontdekken.

We hopen dus in het nieuwe jaar een aantal nieuwe leden te mogen verwelkomen in het CDA en zullen jullie daarvan op de hoogte houden in de volgende nieuwsbrief.

De werkgroep ledenwerving!

Eenzame fietser geeft warm gevoel!

Toen ik na de steunfractievergadering op 24 november 2008 in Oud-Gastel in mijn aangevroren auto stapte had de climatcontrol binnen een minuut zijn best gedaan de ramen te ontdooien. Het werd snel behaaglijk in de auto.

De laatste resten sneeuw liggen nog her en der verspreid over onze Halderbergse gronden. Bij ons thuis zeiden ze altijd dat die restjes sneeuw lagen te wachten op nieuwe sneeuw! Mogelijk dat wij, zo vroeg in de late herfst, nog meer sneeuw gaan krijgen. Misschien wel een witte Kerst waar we al jaren op wachten. Statistisch gezien is een witte Kerst nog maar weinig voorgekomen. Het idee alleen al geeft mij een warm gevoel, een witte Kerst in het vooruitschiet!

Op dit tijdstip, het is inmiddels 23.15 uur, lijk ik zowat de enige verkeersdeelnemer. Pas op de Zandeweg in Oudenbosch rij ik een eenzame fietser voorbij, diep voorovergebogen over zijn stuur, pet op ter bescherming tegen de kou, flink doortrap-pend. Ik dacht "die is nog laat op pad"!

Gelijktijdig aan het passeren van die eenzame fietser geeft de display in mijn auto door middel van een signaal aan dat ik maar een beperkt aantal kilometers meer kan rijden. Ondanks het late tijdstip en het vooruitzicht in de kou te moeten gaan staan, besluit ik toch maar eerst te gaan tanken. 's Morgens heb ik daar geen zin in. Nadat ik aan de Bosschendijk getankt heb, stap ik weer in mijn warme auto voor het laatste stukje naar huis. Wat schetst mijn verbazing. In het licht van de neonre-

clame zie ik de eenzame fietser, nog steeds diep voorovergebogen over zijn stuur, flink doortrap-pend, zich richting Hoeven spoeden. Ik herken de eenzame fietser in het licht van de neonreclame. De herkenning maakt mijn hart warm omdat hij net als ik aan dezelfde vergadertafel in Oud-Gastel zat. De eenzame fietser heeft de moeite genomen op de fiets vanuit Hoeven de steunfractievergadering van het CDA in Oud-Gastel te bezoeken, ondanks de weersomstandigheden, ondanks de afstand en ondanks het late tijdstip waarop huiswaarts wordt gekoerst. Ik neem daar mijn (figuurlijke) petje voor af!

Voor mij was dit een mooie afsluiting van een zinvolle avond met politiek gelijkgestemden, met goede discussies, met nog even tijd voor een gezamenlijk afzakkertje en dan met een warm gevoel thuiskomen!

Toen ik de volgende morgen om 06.10 uur door de zoemer gewekt werd, ging mijn eerste gedachte uit naar die eenzame fietser. Met een goed gevoel en humeur begin ik weer aan een hoopvolle en drukke dag, benieuwd wat vandaag mijn pad kruist. Misschien weer wel een eenzame fietser!

Fijne gezegende kerstdagen voor jullie allemaal uit een warm hart.

Peter van Boxel

Familiedag CDA 2008

Nadat in 2006 de Familiedag in de "Efteling" was gehouden en in 2007 in diergaarde "Blijdorp" was het dit jaar de beurt aan het "Openlucht Museum" te Arnhem op 27 september. Onder de stralende zon was er veel belangstelling voor deze dag van de leden van het CDA met kinderen en kleinkinderen. Er werd zichtbaar genoten van de nostalgie en cultuurhistorie, zoals de boerderijtjes uit alle provincies, de melkfabriek, de wasserette, de kaasmakerij, de kruidenierswinkel en de bakkerij met vers gebakken broodjes. De scharensliiep met zijn karretje had de belangstelling van alle bezoekers, de treintjes niet te vergeten, vooral het oude treintje met machinist en conducteur deed het heel erg goed voor de kleinkinderen. Minister-president Balkenende kwam zelf

met het treintje aan bij het van Gend en Loos gebouw in gezelschap van zijn vrouw en dochter, naast ook vele CDA Kamerleden. Wie we ook tegen kwamen was ons lid Kees Hack en familie. Balkenende was 's morgens van Schiphol gekomen, omdat er eerst een topvergadering was met de leiders van heel de wereld over de kredietcrisis, om de maatregelen te bespreken om het vertrouwen van de bevolking terug te winnen. Nog geen jaar geleden hadden we te maken met de voedselcrisis en moest zelfs de vergadering van de Wereldbank opgeschort worden wegens topperleg over deze voedselcrisis. De minister-president ging in zijn toespraak vooral op deze

Riet Rommens met haar kleinkinderen en Minister-president Balkenende.

problemen in; wij kennen de maatregelen onder-tussen, de nationalisatie van de grote banken in Nederland, vooral om de spaarders gerust te stellen en het vertrouwen terug te geven en de economie in de benen te houden. Hij ging ook vooral in op de onmisbare steun van de vrijwilligers die altijd in de weer zijn, om het CDA te promoten, en op de kaart te zetten. Tevens kreeg de heer W. van de Camp gelegenheid zich te presenteren als lijsttrekker van het CDA voor de komende Europese Verkiezingen op donderdag 4 juni 2009. De eerste werkweek na de verkiezing als lijsttrekker is hij direct afgereisd naar Brussel om de echte Europese geur op te snuiven en kennis te maken met delegatieleden en medewerkers en om gesprekken te voeren. Terwijl mij dit alles overkomt werd de wereld getroffen door een ernstige financiële crisis, zei hij. Hij zei ook dat de noodzaak en voordelen van een Europese aanpak nog duidelijker is worden. Hij ging in op nut en noodzaak van een verenigd Europa. President Sarkozy samen met Jan Peter Balkenende en andere regeringsleiders hebben Europa en de Europese Unie opnieuw op de kaart gezet de afgelopen weken.

Ook waren er speakers corners om met de aanwezige Kamerleden te debatteren over tal van onderwerpen welke momenteel in het politieke daglicht staan. Een van hen was de heer Ruud van Heugten die 's morgens eerst op onze Regio-vergadering (Het Markiezaat) is geweest, om toelichting te ge-

ven over de nieuwe wet Ruimtelijk Ordening. En 's middags weer in Arnhem; wat hebben ze toch een drukke baan! Dat weten wij als raadslid ook. Al met al was het een geslaagde familiedag waar naast politieke doelstelling ook de familiale betrokkenheid.

Ik eindig met het sleutelwoord "Wij vertrouwen in de kracht van de gezinnen, gezinnen zijn de kleinste verbanden, waar de waarden en normen worden voorgeleefd. Een goede combinatie van arbeid en opvoeding is van belang. Wat goed is voor gezinnen is goed voor Nederland en de samenleving. Het gezin is de hoeksteen van de samenleving!!

Kees Rommens.

Zo maar een verhaaltje.

Rond de Kerst, als de dagen kort en koud zijn, gaan mijn gedachten terug naar vroeger; komt zeker omdat ik al wat ouder ben. Toen hadden we winters met strenge vorst soms tot in de 20 graden, dat gaf een hoop extra werk op de boerderij, het voer voor de beesten moest uit de vorst gehouden worden. De voederbieten werden in de herfst tot een lange hoop bij elkaar gereden, afgedekt met stro en daar dan weer een 30cm dikke laag zand over heen. In de winter konden wij die bevroren grond er niet af krijgen, dus peuterden we de bieten er onderuit, maar als het wat lang bleef vriezen hadden wij een lange tunnel gemaakt van onze bietenhoop. Zo was het ook bij andere voerkuilen dikwijls hakken en sjuuwen om er bij te kunnen komen. Maar het was niet alleen maar ellende, want na het melken en voeren waren we vrij. Op het land konden we niets doen, dus gingen we dikwijls schaatsen. Om die reden was schaatsen toen een bij uitstek boerensport. Zo hebben onze Jan en Kees eens met een groep jonge mannen naar Zevenbergen geschaatst, toen helemaal niet ongewoon, maar als je er nu aan terugdenkt, klinkt het haast ongelooflijk. De Oudenbosche haven helemaal dicht gevoren, de Mark, maar ook de zwaikom in de Mark was zelfs een druk bezette ijsbaan geworden. Het ijs was wel zo stevig en dik, dat je er gerust met een auto over heen kon rijden, maar die waren er niet, want het was in de oorlog. Het was mooi zonnig weer en met de wind in de rug ging het vanzelf. In Zevenbergen kon je toen nog tot het café van Den Ouden over het water komen. Natuurlijk moest de dorst eerst goed geleest worden, het was stik gezellig het ene rondje na het andere. Maar ja, toen terug naar huis. Dat werd een ramp, tegen een snijdende koude wind in en met de druk om op tijd thuis te zijn. Het was oorlogstijd en iedereen moest voor het donker van de straat af zijn, anders werden ze door de Duitsers opgepakt.

Het is ook eens voor gekomen, dat het zo geïjzeld had, dat het erf met een dikke ijslaag was bedekt, zodat we achter de kachel onze schaatsen konden aanbinden en bij de achterdeur al konden schaatsen en zo bleven we lekker kort bij de eigengemaakte chocolademelk.

Vroeger woonden wij ver van het dorp, nou ja, wat is ver, nu is het kernrandgebied, maar toen was het over het spoor in de Lollestraat al buitengebied met alleen boerenland en boomkwekerijen. De Lollestraat liep toen door tot de Jan Teunisstraat toe. Voor kinderen was het te voet best ver lopen. Als het veel gesneeuwd had, spande onze vader de vos voor de slee en bracht ons, met de andere kinderen uit de buurt, naar school. Natuurlijk moest hij eerst het paard schroeven zetten (punten in de hoefijzers

schroeven)

Met Kerstmis ging iedereen naar de nachtmis. Die was om vier uur in de nacht, er waren vier missen, waarvan de eerste mis heel plechtig was. Zodra de 2de mis begon werd er de H. Communie uitgereikt. Dat ontvaardde steeds in een wedloop naar de communiebank, uit alle hoeken van de kerk kwamen de mensen aanstormen om er als eerste te zijn en dat lukte natuurlijk nooit.

De kerk zat toen iedere zondag, denk aan de jaren rond 1950, helemaal vol en toch waren er drie missen om 6 en 8 uur en om 10 uur de hoogmis. Velen moesten blijven staan, er waren soms wel lege plaatsen, maar daar mocht je niet op gaan zitten, want die waren verpacht. Om de mensen te helpen, was er een rode lamp aan de preekstoel gemaakt, die vanaf het begin van de mis brandde en als die even voor het lezen van het evangelie uitging, mocht men op een lege plaats gaan zitten, je moest er wel een dubbeltje voor betalen.

Het was traditie dat we met Kerstmis kalkoen aten, onze vader kweekte die zelf en de dikste bewaarde hij voor eigengebruik, de rest werd verkocht. Toch hebben we een jaar zonder moeten doen. Ons vader had een lijstje gemaakt wie er een besteld had, maar een week voor Kerstmis waren ze alle 25 weggehaald, ook die dikke voor ons zelf.

Onze hond was van ouderdom dood gegaan en een boerderij zonder waakhond kan natuurlijk niet. Na wat speurwerk hoorden we, dat er in Gastel bij iemand een hond weg moest, kostte niets, maar we moesten hem wel zelf komen halen. Het was een hele kwaai, met twee touwen een links en een rechts aan zijn halsband en dan zo tussen de twee fietsen in laten lopen, kregen wij hem toch zonder kleerscheuren thuis. De kooi hadden we al klaar, met ook gaas aan de bovenkant van zijn ren en een klepje in de deur om te voeren. Je moest het eten er snel in gooien en klep dicht, anders was je gebeten. Toch na verloop van een paar jaar had hij het best naar zijn zin. Hij liep gewoon los rond en deed niemand kwaad. In de winter was het VES-terrein een gladde ijsvlakte en daar maakte ik als jongentje van tien dankbaar gebruik van om met de hond als trekhond voor de slee kriskras over het veld te glijden.

De tijd gaat snel: van jongentje ben je opeens opa. Een paar jaar geleden met Kerstmis was ik met mijn kleinzoon Stan in de basiliek om hem de mooie kerstal en wat er allemaal bij gemaakt was te laten zien. Hij vond het allemaal prachtig, vooral het knikengeltje, een muntje in de gleuf en het engeltje knikt, tenminste dat dacht ik. Ik gaf Stan een paar hele kleine muntjes, ik had er op gerekend, maar knikken dat

was er niet bij. Toen de centen op waren, dan maar een dubbeltje, maar het ding deed niks, dan twintig cent, het kreng bleef weigeren. Dan maar een euro, want ik wilde mijn kleinzoon niet teleur stellen en mijn eer was er mee gemoeid en ja hoor hij knikte. Ik moet zeggen: de pastoor had het engeltje heel tactisch ingesteld.

Tot slot iedereen fijne feestdagen toegewenst en ik sluit met de hoop, dat de schoolkinderen toch nog eens lekker ijsvrij mogen krijgen.

Wim Bastiaansen.

Ruimtelijke ordening

Sinds mei 2008 wordt er in opdracht van de Bestuurlijke Regiegroep van de 19 convenantgemeenten van West-Brabant gewerkt aan de totstandkoming van de Ruimtelijke Visie West-Brabant. In drie ateliers, rood/grijs, blauw/groen en sociaal/welzijn, zijn er door deskundigen van de 19 convenantgemeenten, provincie, waterschappen en andere betrokkenen onder leiding van ateliermeester Huub Droogh van bureau Rothuizen van Doorn 't Hoofd in samenwerking met landschapsarchitecten 5 scenario's ontwikkeld. De ateliers hebben zich laten inspireren door een speciaal voor dit proces vervaardigde film: "De identiteit van West-Brabant". Tijdens het filmfestival op 7 oktober is aan de hand van de 5 verfilmde scenario's met de deskundigen en bestuurlijk en politiek verantwoordelijken gediscussieerd en zijn de voorkeuren en het draagvlak voor keuzes in de gezamenlijke strategie gepeild.

In subregionale bijeenkomsten is nader van gedachten gewisseld over de ruimtelijke opgave die de regio zich heeft gesteld. Op 17 november is hiervoor een avond georganiseerd in het gemeentehuis van Moerdijk, waarbij het bestuur van Halderberge goed was vertegenwoordigd. Bezwaar werd gemaakt tegen de betrokkenheid van bestuurders tijdens het proces. Vooral de kleinere gemeenten maakten zich zorgen opgeslokt te worden door de grotere gemeenten als Breda, Roosendaal en Bergen op Zoom.

De laatste aanpassingen van de ruimtelijke visie West-Brabant worden momenteel uitgewerkt en tot eind februari 2009 is het mogelijk met wijzigingen te komen die de Visie kunnen beïnvloeden.

De Ruimtelijk Visie van West-Brabant zal uitgangspunt zijn voor het opstellen van het provinciale Structuurplan dat vervolgens de basis vormt voor de gemeentelijke structuurplannen. Met de slogan "samen ruimte maken" hielden Provinciale Staten in de maand oktober vier regiogesprekken, waarvan op 2 oktober in Oudenbosch, Hotel Tivoli. Provinciale Staten wilden horen wat er zoal in de Brabantse Samenleving leeft rond het thema ruimte. Tijdens deze bijeenkomst was de gemeente Halderberge wederom breed vertegenwoordigd. In afzonderlijke groepen werden de bezoekers uitgedaagd om hun

mening over ruimtelijk visie van hun gemeente te presenteren. Dit gebeurde dan ook zeer spontaan en diverse onderwerpen kwamen aan bod.

Voor de gemeente Halderberge worden momenteel de bebouwingsconcentraties verder uitgewerkt. In de gemeentelijke bestemmingsplannen worden de bebouwingsconcentraties opgenomen, waardoor het mogelijk wordt een bredere invulling te geven aan bestemmingen. Voormalige en vrijkomende agrarische gebouwen die hierin vallen kunnen hierdoor een andere bestemming krijgen. Tevens kan op daarvoor aangewezen locaties gebruik gemaakt worden van het bouwen van "ruimte voor ruimte woningen". Dat dit een gevoelig proces is mag duidelijk zijn. Het raakt de burger vaak direct in zijn portemonnee. Het laten informeren over de juiste invulling hiervan moet, naar mijn mening, worden overgelaten aan specialisten. Hoe meer de politiek zich hiermee bemoeit hoe gevoeliger het wordt. Voor het opstellen zijn uitgangspunten bepaald, en aan de hand daarvan zal een en ander worden ingevuld. Er zullen altijd beslissingen moeten worden genomen die niet passen binnen de uitgangspunten. Wie zijn wij als politici om dan een beslissing te nemen? De toetsing van de uitgangspunten is natuurlijk wel onze taak.

Op het gebied van ruimtelijke ordening is het jaar 2009 voor de gemeente Halderberge bijzonder belangrijk. Naast het bestemmingsplan wordt het provinciaal structuurplan vastgesteld. Plannen waarmee het ruimtelijk beleid voor de komende jaren wordt vastgelegd. Een beleid waaraan ondernemers en burgers zich de komende jaren moeten houden. Gezien het belang van dit onderwerp zullen Kees en ik het komende jaar ons extra focussen op dit onderwerp. Het landelijk gebied van Halderberge is te interessant om dit voor de toekomst te laten verkwanselen.

Ik wens alle lezers zeer fijne Feestdagen en een gezond en gelukkig 2009.

Het ga jullie allen goed.

Met vriendelijke groet

Ad van Tetering

CDA
HALDERBERGE

Johan Paantjens
Voorzitter
Tel: 0165-
513778

Gied van Lier
Secretaris
tel: 0165-
502933

Arjaan Jansen
Penningmeester
Tel. 0165-
504161

Leen Ribbens
Tel: 0165-502610

Kees Groen
Tel: 0165-508172

Louise Heijnen
Tel. 06-54344750

Roeland van
Woerkom
Tel.: 06-10269712

C

D

A

Hoe dol kun je het maken als wethouder?

Halderberge staat midden in haar volgende bestuurderscrisis. Woensdag 10 december konden we in BN/De Stem lezen dat wethouder en loco-burgemeester Gerard Huijpen zich zeer onfatsoenlijk heeft gedragen tegenover politieagenten. Blijkbaar was de schoonzoon van Huijpen beboet vanwege wildplassen en had zijn dochter zich hysterisch gedragen tegenover de agenten. De wethouder vond het nodig om zijn enig kind bij te staan. Nu kun je je al afvragen of je als ouder niet een steekje hebt laten vallen bij de opvoeding als je meent je kind van 32 jaar oud te moeten verdedigen bij een pertinente misdraging. Het argument dat Huijpen aandraagt dat hij slechts één kind heeft doet er helemaal niet toe; het is zelfs ongelooflijk onprofessioneel om dat als argument te gebruiken. Ik heb ook één kind, maar dat betekent niet dat die zich alles mag veroorloven. Als hij een bekeuring van de politie krijgt zal hij het wel verdiend hebben.

Waar het in Huijpen's geval vooral heel veel van weg heeft is ordinair machtsmisbruik. Nu heeft deze wethouder een bedenkelijke reputatie als het gaat om zijn onbeheerste driftbuien en ongenueanceerdheid tegenover mensen die het met hem oneens zijn. Tot nog toe is hij daar steeds mee weg kunnen komen, omdat de meeste politici zich door een grote mond laten overdonderen of zelf zoveel fatsoen hebben dat ze niet op eenzelfde manier terugvechten.

Vanuit zijn positie ten opzichte van de lokale politie is het echter volstrekt onacceptabel dat Huijpen, nota bene zonder er enige spijt van te hebben, misbruik maakt van zijn macht. Zo'n man kan en mag de bevolking van Halderberge niet vertegenwoordigen, laat staan wethouder

zijn. Terecht merkte de woordvoerder van de politie op dat Huijpen geen onderscheid kan maken tussen tijd dat hij wel of niet loco-burgemeester/wethouder is. Hij is het gewoon. Als loco-burgemeester is hij bij ontstentenis van de burgemeester de baas van de politie. Als baas hoor je nooit en te nimmer openlijk je eigen mensen af te vallen, ook niet als zij terecht je eigen kind ergens op aanspreken. Zou hij net zo opgetreden zijn als een willekeurige Marokkaanse jongere een bon had gekregen voor wildplassen? Daarnaast kun je je ernstig afvragen hoe groot de loyaliteit van de politie is ten opzichte van de leiding die haar eigen mensen uitscheldt.

Er is hier sprake van absolute willekeur die gemakkelijk kan leiden tot een schisma in de Halderbergse samenleving. Als de lokale politiek (gemeenteraad) nog iets van geloofwaardigheid bij de burgers wil handhaven kan ze niet anders doen dan Huijpen uit zijn functie zetten. Zo niet dan staat voor iedereen de mogelijkheid open om zich te misdragen tegenover de politie. De baas van de politie doet het toch zelf ook? Daarnaast laat burgemeester Osterloh zich ook nog eens voor het karretje van Huijpen spannen door te bemiddelen. Zou hij dat ook voor andere burgers doen? Heeft dan geen enkel gedrag van bestuurders meer zijn consequenties? Of is misschien iedereen bang voor een grote mond?

Ik hoop dat er binnen de Halderbergse politiek nog gevoel voor integriteit en ethiek bestaat en dat Huijpen's gedrag niet wordt getolereerd.

Kees Groen
Oudenbosch

Steunfractievergaderingen 2009

19 januari	Fidei et Arti	02 maart	nog niet bekend
30 maart	nog niet bekend	11 mei	nog niet bekend
22 juni	nog niet bekend	14 sept.	nog niet bekend
12 okt.	nog niet bekend	16 nov	nog niet bekend

